

Warszawa dn. 12-01-2023

Do

W.P. Minister
Henryk Kowalczyk

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
ul. Wspólna 30
00-930 Warszawa

kancelaria@minrol.gov.pl

PETYCJA

W sprawie dokonania zmian w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 lipca 2015 r. w sprawie wymiarów i okresów ochronnych organizmów morskich poławianych przy wykonywaniu rybołówstwa rekreacyjnego oraz szczegółowego sposobu i warunków wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego.

Szanowni Państwo,

zwracam się z prośbą, o uwzględnienie poniższych sugestii i wprowadzenia proponowanych zmian, w tekście Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 lipca 2015 r., dotyczących tylko i wyłącznie wykonywanie rybołówstwa rekreacyjnego - wędkarstwa plażowego, brzegowego - przy prowadzeniu połowów na przynęty naturalne z brzegu.

Proponowane zmiany, mają na celu dostosowanie przepisów do obecnych realiów, z drugiej zaś strony, także dostosowanie obecnych przepisów, do zasad i przepisów, obowiązujących w innych krajach EU oraz poza nią.

Poniżej, zamieszczam proponowane zmiany brzmienia punktów rozporządzenia, w odniesieniu do oryginalnego tekstu rozporządzenia. W każdym zmienionym punkcie, przedstawiam uzasadnienia, w odniesieniu do każdej proponowanej zmiany.

W przypadku jakichkolwiek zapytań uprzejmie proszę o kontakt.

Z poważaniem

Propozycja zmian Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 lipca 2015 r. w sprawie wymiarów i okresów ochronnych organizmów morskich poławianych przy wykonywaniu rybołówstwa rekreacyjnego oraz szczegółowego sposobu i warunków wykonywania rybołówstwa rekreacyjnego

1. W § 2 ust. 1 pkt 1 ppt 15 otrzymuje brzmienie: 15) storni: 25 cm

Uzasadnienie: wydaje się koniecznym, ustalenie limitu wymiaru ochronnego dla flądrowatych (zimnica, gładzica, stornia) na tym samym poziomie. Doświadczenie wskazuje, że wędkarze plażowi, mają spory problem z rozpoznawaniem gatunków flądrowatych, z uwagi na wyjątkowe podobieństwo morfologiczne tych trzech gatunków płastug. W związku z tym, proponuję podniesienie wymiaru ochronnego storni, z 23cm na 25cm. Unikniemy w ten sposób, ryzyka związanego z zabieraniem niewymiarowych ryb, wynikiem błędnego rozpoznania gatunkowego.

2. W § 2 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: *belony (Belone belone) – 40 cm*, dotychczasowe punkty od 1 do 23 otrzymują numerację od 2 do 24.

Uzasadnienie: wydaje się koniecznym, także w kontekście etycznym, określenie minimalnego wymiaru ochronnego także dla tego poławianego gatunku: belona (Belone belone) przy

jednoczesnym i obecnym w przepisach tut. Rozporządzenia, określeniem dobowego limitu ilościowego (10 sztuk w ciągu doby). Wprowadzenie takiej zmiany, ograniczy nagminne zabieranie zbyt małych ryb (określenie minimalnego wymiaru) w celu uzyskania rybiego mięsa.

3. W § 5 otrzymuje brzmienie:

1. Połowcy prowadzi się wędką o długości wędziska nie mniejszej niż 30 cm, z przymocowaną do niego linką zakończoną:

- 1) haczykiem o jednym ostrzu, którego rozwarcie nie przekracza 20 mm, albo
- 2) haczykiem o nie więcej niż 3 ostrzach rozstawionych w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm, albo
- 3) sztuczną przynętą z przymocowanymi do niej, w sposób elastyczny, nie więcej niż 2 haczykami o nie więcej niż 3 ostrzach każdy, rozstawionych w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm, albo
- 4) przyponem wyposażonym w haczyk albo sztuczną przynętę, o których mowa w pkt 1–3.

2. Przy prowadzeniu połowów na przynęty naturalne z brzegu, dopuszcza się zakończenie linki, o której mowa w ust. 1 trzema przyponami (trokami bocznymi), z których każdy jest wyposażony w haczyk o jednym ostrzu, którego rozwarcie nie przekracza 20 mm.

3. Przy prowadzeniu połowów śledzi dopuszcza się zakończenie linki 5 przyponami (trokami bocznymi), z których każdy jest wyposażony w haczyk o jednym ostrzu, którego rozwarcie nie przekracza 6 mm

4. Przy prowadzeniu połowów dorsza ze statku lub innego niż statek urządzenia pływającego dopuszcza się zakończenie linki, o której mowa w ust. 1:

- 1) sztuczną przynętą z przymocowanym do niej, w sposób elastyczny, haczykiem o nie więcej niż 3 ostrzach rozstawionych w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm lub nie przekraczały szerokości przynęty, oraz
- 2) przyponem zakończonym haczykiem o jednym ostrzu, którego rozwarcie nie przekracza 20 mm, z przymocowaną do niego sztuczną przynętą, lub
- 3) dwoma przyponami zakończonymi haczykami o jednym ostrzu, których rozwarcie nie przekracza 20 mm, z przymocowanymi do nich sztucznymi przynętami.

5. Nie prowadzi się połowów wędką na obszarze morskich wód wewnętrznych, w granicach portów morskich, od dnia 15 września do ostatniego dnia lutego:

- 1) w godzinach od 1700 do 0700;
- 2) metodą polegającą na wyrzucaniu i ściąganiu przynęty, zwanej dalej „metodą spinningową”;

3) wędką z przymocowaną linką zakończoną więcej niż jednym przyponem uzbrojonym w więcej niż jeden haczyk o więcej niż jednym ostrzu.

Uzasadnienie:

Doświadczenia wędkarzy plażowych, którzy powszechnie – i zgodnie z obecnymi przepisami - stosują zestawy do połowu płastug, wyposażone w dwa haczyki, prowadzą do wniosku, o zasadności zwiększenia maksymalnego rozwarcia haków. Proponowana zmiana dotyczy zwiększenia rozwarcia haków z 10mm do 20mm, przy prowadzeniu połowów na przynęty naturalne z brzegu. Ryby morskie łapczywie chwytają przynętę, zacinając się bardzo głęboko. Możliwość stosowania haków z większym rozwarciem pozwoli na ochronę małych, niewymiarowych ryb, zwłaszcza płastug. Poniżej limitu wymiarów ochronnych określonych ustawą.

Dodatkowo proponuję zmianę nazewnictwa terminu „przypon” i zastąpienie go terminem: „trok boczny” w tekście rozporządzenia. W wędkarstwie plażowym, określeniem dla powszechnie stosowanego w wędkarstwie słodkowodnym słowa przypon, jest termin: „trok boczny”. Określa on w sposób bardziej właściwy, nazwę elementów składowych zestawu plażowego. Trok boczny, jest każdorazowo zakończony jednym haczykiem o rozwarciu, które określa przepis.

Ponadto (w wędkarstwie morskim brzegowo-plażowym), w większości krajów europejskich, stosuje się jako zasadę braku ograniczeń lub uzbrajanie zestawów plażowych w maksymalnie trzy, a nie tak jak w Polsce dwa (ograniczony do połowu płastug) lub jeden (pozostałe gatunki) - troki boczne z pojedynczym haczykiem. Zasadę tę stosuje się przy połowach na przynęty naturalne z brzegu, bez względu na poławiany gatunek ryby (Hiszpania, Portugalia, Holandia, Belgia, Francja, Wielka Brytania, Irlandia, Walia, Włochy, Grecja, Chorwacja itd.). Nie wspominając, o krajach basenu morza Bałtyckiego takich jak: Finlandia, Estonia, Litwa, Łotwa czy Szwecja, w przypadku których, ograniczenia nie są tak restrykcyjne jak w Polsce.

Polska, jest jedynym europejskim krajem nadmorskim, w którym obowiązują tak rygorystyczne przepisy, o konieczności stosowania jednego haka, w połowie wszystkich gatunków ryb, z wyłączeniem płastug.

Takie przepisy, wyjątkowo utrudniają, dostosowanie polskich przepisów sportowych, do przepisów sportowych największej na świecie federacji wędkarskiej CIPS (Confédération Internationale de la Pêche Sportive <https://www.cips-fips.com/>), a w tym federacji sportów morskich FIPS-M (Fédération Internationale de Pêche Sportive – Mer [link do przepisów - https://www.fips-m.org/statutes-rules-qb](https://www.fips-m.org/statutes-rules-qb)). Polscy sportowcy, którzy biorą udział w zawodach zagranicznych, muszą każdorazowo adaptować się do przepisów, jakże różnych, od przepisów panujących w naszym kraju. Przepisy w obecnej formie, uniemożliwiają także przeprowadzanie i organizowanie sportowej rywalizacji na terenie RP, zgodnie z przepisami i wytycznymi, światowej federacji sportu wędkarskiego CIPS-FIPS M.

Wprowadzenie jako zasady - przy połowach na przynęty naturalne – maksymalnie trzech troków bocznych (każdy z jednym haczykiem), usunie także wątpliwości ujawniające się w czasie kontroli wędkarzy. W aktualnym stanie prawnym, złowienie na zestaw dwuhaczykowy

innej ryby, niż płastuga (a tak dzieje się dosyć często w czasie połowu płastug), skutkuje wprowadzie obowiązkiem jej uwolnienia, niemniej jednak organy uprawnione do kontroli, nie są w stanie stwierdzić, jaki zestaw został użyty do połowu danego gatunku, jedynie na podstawie oględzin złowionych i przeznaczonych do zabrania ryb. Dodatkowym aspektem etycznym tej sprawy jest to, że złowienie ryby, która nie jest płastugą, a która jest w złej kondycji, i którą – zgodnie z interpretacją przepisów - należy niezwłocznie wpuścić do wody, bowiem została złowiona na zestaw do tego nie przeznaczony, budzi szereg etycznych wątpliwości.

§ 6 pkt 6 a) otrzymuje brzmienie: sztucznego światła do lokalizacji ryb.

Uzasadnienie:

Naświetlenie elementów zestawów plażowych (takie jak kulki, perły itp., które znajdują się na trokach bocznych zestawu) sztucznym światłem fosforescencyjnym lub fluorescencyjnym, w celu zwabienia ryb, jest w wędkarstwie plażowym powszechne, a światło jest na tyle słabe, że uniemożliwia ono lokalizację ryb, czy też wabienie ryb z samej plaży.

